

2011

OOSTENDSE STEENWEG

Resultaten archeologisch
onderzoek aan de Oostendse
Steenweg te Brugge

Jan Huyghe

Vergunningsnummer: 2011/040

Verslag archeologisch proefonderzoek aan de Oostendse Steenweg te Brugge.

Inleiding:

Naar aanleiding van het bouwen van een sociaal woonproject met 80 appartementen en ADL-basis, werd een proefonderzoek uitgevoerd aan de Oostendse Steenweg te Brugge. De terreinen zijn gelegen aan de overzijde van het kruispunt met de oude Oostendse Steenweg.

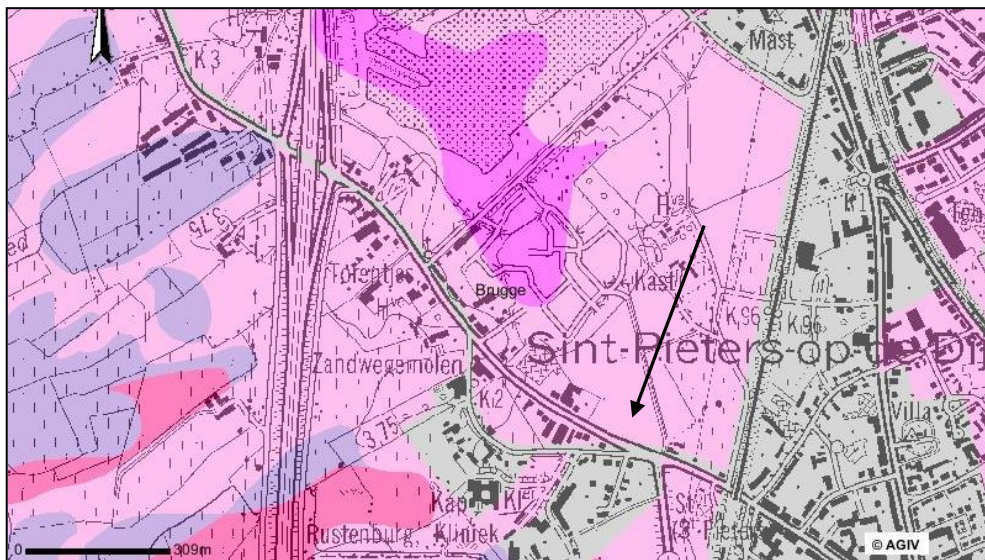

Fig. 1. Situering van het terrein.

Bodemkundige gegevens:

Het terrein is gelegen op kreekruiggronden, dit zijn de zogenaamde Middelland-Oudlandpolders. Ter aanvulling werd een klein booronderzoek verricht aan de hand van 5 boringen. De eerste en laatste boring werden op ongeveer dezelfde plaats uitgevoerd en zijn dus parallel. Er werd gemiddeld geboord tot op een diepte van ca. 2 m.

Behalve een boring in de derde sleuf, werd er viermaal een veenprofiel aangeboord. De andere boring bracht een kreekvulling aan het licht.

De veenprofielen zijn te interpreteren als begraven A-horizonten op het pleistoceen zand waarop zich een miniem laagje veen kon ontwikkelen. Hierop kwam dan later een dik pakket klei.

Het pleistoceen zand werd gemiddeld op een diepte van 180cm aangeboord. Enkel boring vier was hierop een uitzondering. Het veen bevond zich in twee van de profielen op een diepte van 170 cm en was daar een goede 10 cm dik. Een derde boring bevatte ongeveer 20 cm veen op een diepte van 120 cm. Een vierde veenprofiel had slechts een heel dun laagje veen juist boven de begraven A-horizont.

Boring 2 toont verder duidelijke sporen van veenontginning. Tussen 50 en 150 cm diep is duidelijk een verstoord kleiprofiel zichtbaar. Deze klei, vermengd met veenspijkkels en brokjes geoxideerd materiaal, is typisch voor een ontgonnen veenprofiel.

Het pleistoceen zand werd niet bereikt in de kreekvulling omdat hier niet dieper werd geboord dan strikt noodzakelijk.

De uitgebreide resultaten van dit booronderzoek werden als bijlage toegevoegd.

Fig. 2 Een profiel met onderaan een dun veenbandje ter hoogte van boring 1.

Fig. 3. Situering van de uitgevoerde boringen op het terrein

Historische gegevens van het terrein

Vandaag de dag is het terrein braakliggend. Er werd op oude kaarten gekeken of er geen sporen van vroegere bewoning of gebruik zichtbaar waren. Op het algemeen stadsplan van de Stad Brugge uit 1904-1907 is een hoeve met bijgebouwen zichtbaar.

Fig. 4. Algemeen stadsplan van de Stad Brugge, Dienst der werken 1904-1907 (Stadsarchief Brugge, verzameling Kaarten & Plannen, nr. 116).

Op een iets oudere kaart uit 1890 is in deze zone iets afgebeeld, maar of dit deze hoeve betreft is niet duidelijk te staven.

Fig. 5. Stafkaart van Brugge en omgeving ca. 1890. (Stadsarchief Brugge, verzameling G. Michiels)

Op de Ferrariskaart uit 1777 is op de locatie van het onderzoeksterrein een gebouw zichtbaar. De exacte ligging hiervan op een hedendaags plan situeren is zonder grote foutenmarge helaas niet mogelijk.

Fig. 6. Kaart van Ferraris (1777), fragment uit bladnummer 14 (bron : www.kbr.be)

Het proefonderzoek

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden enkel relevante sporen aangetroffen in sleuf I. In de eerste meters het dichtst gelegen tegen de Oostendse Steenweg was een uitbraakspoor van baksteenpuin zichtbaar. Het aangetroffen baksteenpuin was 11,5 cm breed, waaruit we mogen afleiden dat de bakstenen vermoedelijk een lengte van 23-25 cm hadden. Ernaast bevond zich een zone met wat aardewerk dat mag gedateerd rond de 15de eeuw. Dit materiaal bevond zich op ca. 50 cm onder het loopvlak.

Fig. 7. Zicht op een deel van het onderzoeksterrein. In sleuf I werd de locatie van het uitbraakspoor en de zone met scherven aangeduid.

Bij de daarop volgende sleuven werd kreekzand aangetroffen op ca. 65 cm onder het loopvlak. In deze sleuven waren geen archeologische sporen aanwezig.

De zone op de locatie van de eerder vermelde hoeve met bijgebouwen (zie historische gegevens) was grondig verstoord met recent baksteenpuin, beton en allerlei afval te dateren in de 20ste eeuw. Het baksteenformaat bedroeg 21x10x5 cm.

Fig. 8. Zicht op een sleuf met kreekzand.

Besluit

Over het grootste deel van het terrein werden geen relevante archeologische sporen aangetroffen. Enkel in de meest westelijk gelegen sleuf (sleuf I), gelegen op de rand van het terrein werd een uitbraakspoor en wat aardewerk teruggevonden. Het aardewerk mag gedateerd worden in de late middeleeuwen meer bepaald in de 15de eeuw. Mogelijks zijn de aangetroffen sporen in verband te brengen met het gebouwtje gesitueerd op de Ferrariskaart, maar dat is niet met zekerheid te bepalen.

Op de plaats van deze beperkte vondsten wordt een weg en speelterrein aangelegd. Deze zullen de aangetroffen amper verstoren. Aan de bouwheer wordt gevraagd ons op de hoogte te brengen van de graafwerken aan dit gedeelte van de weg.

